

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/100

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 19. listopada 2023.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o borbi protiv podmičivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 19. listopada 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/102

URBROJ: 50301-21/22-23-2

Zagreb, 19. listopada 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

3
PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE O BORBI PROTIV PODMIĆIVANJA STRANIH JAVNIH
SLUŽBENIKA U MEĐUNARODNIM POSLOVNIM TRANSAKCIJAMA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O BORBI PROTIV PODMIĆIVANJA STRANIH JAVNIH SLUŽBENIKA U MEĐUNARODNIM POSLOVNIM TRANSAKCIJAMA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama (u daljnjem tekstu: Zakon) sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) međunarodna je organizacija koja okuplja države opredijeljene za demokraciju i tržišno gospodarstvo s ciljem potpore održivom gospodarskom razvoju, podizanju životnog standarda, unapređenju nacionalnih sektorskih politika kao i rastu svjetske trgovine. Razmjenom znanja i iskustava te iznalaženjem praktičnih rješenja za nacionalne, regionalne ili globalne probleme, kroz rad svojih više od 250 specijaliziranih odbora, radnih skupina i mreža, OECD predstavlja jedinstven multilateralni forum na kome se raspravlja o najboljim praksama u provedbi ključnih gospodarskih i razvojnih reformi među 38 država članica, koje nedvojbeno pripadaju najrazvijenijem dijelu svijeta.

Službeno pismo namjere za pristupanjem OECD-u, Republika Hrvatska uputila je u siječnju 2017. godine. Republika Hrvatska je od Vijeća OECD-a 25. siječnja 2022. zaprimila pozivnicu za otvaranje pregovora s OECD-om, zajedno s pet drugih država. Postupak pristupanja OECD-u uključuje rigoroznu i dubinsku ocjenu od strane više od 20 značajnih odbora o spremnosti i sposobnosti za usvajanjem svih pravnih instrumenata OECD-a u okviru nadležnosti odbora, kao i ocjenu politika i praksi države kandidatkinje u usporedbi s najboljim politikama i praksama OECD-a, a sukladno Planu pristupanja.

U lipnju 2022. godine, Vijeće OECD-a je na ministarskom sastanku usvojilo Plan pristupanja Republike Hrvatske OECD-u. Prvi korak u pristupnom procesu bila je izrada samoprocjene u odnosu na važeće pravne instrumente OECD-a kroz Inicijalni memorandum, kojeg je Republika Hrvatska pripremila i dostavila OECD-u u listopadu 2022. Inicijalni memorandum je dokument kojim se utvrđuje prva samoprocjena usklađenosti hrvatskog zakonodavstva, politika i praksi s pravnim instrumentima OECD-a koji su na snazi i koji se primjenjuje na sve članice OECD-a, a služi i kao temelj za tehničke preglede u odborima OECD-a koji su dio procesa pristupanja Republike Hrvatske OECD-u.

Borba protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama sve je važnija za osiguranje dobrog upravljanja i održivog gospodarskog razvoja, kao i za integritet međunarodnih tržišta. To je osobito važno za države na jedinstvenom europskom tržištu poput Republike Hrvatske. Vodeći instrument OECD-a protiv podmićivanja je Konvencija o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama (u daljnjem tekstu: Konvencija), sastavljena u Parizu, 17. prosinca 1997. Konvencija je stupila na snagu 5. veljače 1999., ima 45 stranaka, od koji je 38 država članica OECD-a i 7 država

nečlanica (stanje: rujan 2023.). Provedba Konvencije dopunjena je Preporukom Vijeća za daljnju borbu protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama iz 2021. (Preporuka iz 2021. godine, OECD/LEGAL/0378). Preporuka je ažurirana inačica ranije usvojene Preporuke iz 2009. godine.

Radna skupina OECD-a protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama (u daljnjem tekstu: Radna skupina), osnovana 1994. godine, odgovorna je za nadzor i praćenje provedbe Konvencije, Preporuke iz 2021. i povezanih instrumenata. Radna skupina usvojila je kriterije i postupak za pristup Konvenciji i za članstvo u Radnoj skupini. Po ispunjenju utvrđenih kriterija, o zahtjevu za pristup Konvenciji i članstvo u Radnoj skupini odlučuju države članice Radne skupine, koje su istovremeno i странке Konvencije.

Republika Hrvatska je 9. listopada 2017. iskazala interes za članstvo u Radnoj skupini te za pristup Konvenciji upućivanjem pisma namjere glavnom tajniku OECD-a, a taj interes ponovno je potvrđen u pismu ministra pravosuđa i uprave 18. listopada 2022.

U okviru projekta „Podizanje svijesti i standarda borbe protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama“, kojeg su zajednički proveli Ministarstvo pravosuđa i uprave, Europska komisija i OECD u razdoblju od 2020. do 2022., izrađena je analiza zakonodavnog i institucionalnog okvira Republike Hrvatske u odnosu na odredbe Konvencije. Izvješće OECD-a za Republiku Hrvatsku koje je pripremljeno u okviru projekta, objavljeno je u svibnju 2022., a dostupno je na mrežnim stranicama Ministarstva pravosuđa i uprave te OECD-a. U Izvješću se daje ocjena kako hrvatski zakonodavni i institucionalni okvir za borbu protiv transnacionalnog podmićivanja ispunjava mnoge elemente koje zahtijevaju Konvencija i drugi instrumenti OECD-a za borbu protiv podmićivanja, ali i preporuke za daljnje poboljšanje zakonodavnog okvira kako bi bilo u potpunosti usklađeno s tim instrumentima.

Evaluacijski postupak za članstvo u Radnoj skupini i pristup Konvenciji započeo je u prosincu 2022. godine kada je Republika Hrvatska prošla preliminarnu procjenu Radne skupine. Potpuna procjena (engl. *full accession assessment*) započela je dostavom upitnika od strane Tajništva OECD-a vezanog za zakonodavni okvir i provedbu zakona u područjima na koje se Konvencija odnosi. Radna skupina razmatrala je 8. ožujka 2023. zahtjev Republike Hrvatske za članstvo u Radnoj skupini i pristup Konvenciji. Primjenom kriterija za ocjenjivanje takvih zahtjeva, Radna skupina utvrdila je da će pristup Konvenciji biti obostrano koristan za Republiku Hrvatsku i za Radnu skupinu. Također, zaključeno je da Republika Hrvatska želi i može sudjelovati u radu Radne skupine, kao i da su mnogi aspekti hrvatskog pravnog okvira za borbu protiv stranog podmićivanja odgovarajući za potrebe pristupa Konvenciji. Unatoč tome, Radna skupina smatrala je da bi određeni dijelovi hrvatskog pravnog okvira trebali biti ojačani prije pristupa Konvenciji te su u tom smislu Republici Hrvatskoj upućeni određeni zahtjevi. Kako bi se ispunili utvrđeni kriteriji i udovoljilo zahtjevima Radne skupine, pristupilo se izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, te Zakona o porezu na dobit, koje je Hrvatski sabor usvojio 28. rujna 2023. i koje su objavljene u „Narodnim novinama“ broj 114/23. od 4. listopada 2023. Radna skupina je provela drugu potpunu procjenu na sastanku u Parizu 12. listopada 2023., na temelju koje je odlučila prihvatiti zahtjev Republike Hrvatske i preporučiti upućivanje poziva Republici Hrvatskoj da pristupi Konvenciji i da postane članicom Radne skupine.

Republika Hrvatska je u svom domaćem kaznenom zakonodavstvu inkriminirala sve oblike koruptivnog ponašanja (npr. davanje i primanje mita, zloporaba položaja i ovlasti, trgovanje utjecajem itd.) te u svoje zakonodavstvo preuzela najznačajnije međunarodnopravne

instrumente na tom području kao što su Konvencija Ujedinjenih naroda protiv korupcije („Narodne novine - Međunarodni ugovori“, broj 2/05.), Kaznenopravna konvencija o korupciji („Narodne novine - Međunarodni ugovori“, broj 11/00.), Dodatni protokol uz Kaznenopravnu konvenciju o korupciji („Narodne novine - Međunarodni ugovori“, broj 3/05.) te Građanskopravna konvencija o korupciji („Narodne novine-Međunarodni ugovori“, br. 6/03. i 2/21. - ispravak). U okviru provedbe strateških dokumenata Republika Hrvatska postavila je temelje učinkovitoj i sustavnoj borbi protiv korupcije. Doneseni su brojni zakoni i drugi propisi, postupno su jačani institucionalni kapaciteti, osnovana tijela za njihovu provedbu i nadzor, osmišljeni i pokrenuti vrlo značajni projekti koji su u pozitivnoj korelaciji s transparentnim djelovanjem tijela državne vlasti i drugih tijela s javnim ovlastima, kao i pozornost usmjerena ka prevenciji, progonu i sankcioniranju korupcije, međuagencijskoj i međunarodnoj suradnji te procesu osvještavanja javnosti o štetnosti korupcije u društvu. Članstvo u Radnoj skupini OECD-a i pristup Konvenciji dodatno će osnažiti svekolike napore u borbi protiv korupcije, a djelovat će poticajno za stvaranje konkurentnijeg poslovnog okruženja.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija kako bi njezine odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha Konvencije je obvezati države članke da u svojim nacionalnim zakonodavstvima kriminaliziraju podmićivanje stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama (strano podmićivanje) kojeg počinje fizičke osobe (članak 1.). Konvencija nastoji eliminirati davanje mita (aktivno podmićivanje), odnosno aktivnosti onih koji nude, obećavaju ili daju bilo kakvu nepripadajuću novčanu ili drugu korist kako bi osigurali komercijalnu prednost. Konvencija zahtjeva da svaka stranka poduzme mjere, u skladu s njezinim pravnim načelima, radi utvrđivanja odgovornost pravnih osoba za kazneno djelo podmićivanje stranih javnih službenika (članak 2.). Fizičke i pravne osobe kod kojih se utvrdi krivnja moraju biti podvrgnute djelotvornim, razmjernim i odvrćajućim sankcijama (članak 3.). Istraga i kazneni progon podmićivanja stranog javnog službenika podliježu primjenjivim pravilima i načelima svake stranke. Na njih ne smiju utjecati razlozi nacionalnog gospodarskog interesa, mogući učinak na odnose s drugom državom ili identitet uključenih fizičkih ili pravnih osoba (članak 5.). Stranke također moraju pružiti uzajamnu pravnu pomoć i izručenje u slučajevima stranog podmićivanja (članci 9. i 10.). Stranke surađuju u provedbi programa sustavnog praćenja radi nadzora i promicanja pune provedbe Konvencije. Radna skupine OECD-a protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama nadzire provedbu Konvencije (članak 12.)

Vezano za obavješćivanje depozitara sukladno članku 11. Konvencije, Republika Hrvatska odredit će Državno odvjetništvo Republike Hrvatske kao nadležno tijelo za potrebe članka 4. stavka 3. Konvencije o savjetovanju, dok će Ministarstvo pravosuđa i uprave odrediti kao nadležno tijelo za potrebe članaka 9. i 10. Konvencije koji se odnose na uzajamnu pravnu pomoć i izručenje.

Države koje pristupe Konvenciji također su dužne pridržavati se Preporuke iz 2021. Preporuka iz 2021. pruža dodatne smjernice za provedbu zakona za kazneno djelo stranog podmićivanja i odgovornost pravnih osoba za ovo kazneno djelo (Dodatak I.). Njome se utvrđuju mjere za sprječavanje, otkrivanje i prijavu stranog podmićivanja. Također poziva države da u potpunosti i brzo provedu Preporuku Vijeća iz 2009. o poreznim mjerama za daljnju

borbu protiv podmićivanja stranih javnih dužnosnika u međunarodnim poslovnim transakcijama.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

Za članstvo u Radnoj skupini plaća se godišnja naknada koja se utvrđuje za svaku kalendarsku godinu, uzimajući u obzir službenu stopu inflacije države domaćina, Francuske Republike. Za 2023. godinu, godišnja naknada za članstvo Republike Hrvatske u Radnoj skupini iznosila bi 19.950 eura. Točan iznos godišnje naknade koji će Republika Hrvatska platiti za 2023. godinu izračunat će se na razmjernoj osnovi ovisno o datumu prikazanom u pismu prihvata u članstvo u Radnoj skupini. Procijenjeni iznos naknade za 2023. godinu je 5.028,49 eura. Navedeni iznos, kao i iznosi godišnjih naknada za naredne godine osigurati će se u državnom proračunu, u okviru razdjela Ministarstva pravosuđa i uprave.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE O BORBI PROTIV PODMIĆIVANJA STRANIH JAVNIH
SLUŽBENIKA U MEĐUNARODNIM POSLOVNIM TRANSAKCIJAMA**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama, sastavljena u Parizu, 17. prosinca 1997., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

**KONVENCIJA O BORBI PROTIV PODMIĆIVANJA STRANIH JAVNIH
SLUŽBENIKA U MEĐUNARODNIM POSLOVNIM TRANSAKCIJAMA**

Preambula

Stranke,

smatrajući da je podmićivanje široko rasprostranjena pojava u međunarodnim poslovnim transakcijama, uključujući trgovinu i ulaganje, koja izaziva ozbiljne moralne i političke zabrinutosti, potkopava dobro upravljanje i gospodarski razvoj te narušava međunarodne uvjete tržišnog natjecanja;

smatrajući da sve zemlje dijele odgovornost za borbu protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama;

uzimajući u obzir Revidiranu preporuku o borbi protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama, koju je usvojilo Vijeće Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) 23. svibnja 1997., C(97)123/FINAL, kojom se, između ostalog, poziva na djelotvorne mjere za odvraćanje, sprječavanje i borbu protiv podmićivanja stranih javnih službenika u vezi s međunarodnim poslovnim transakcijama, posebno na brzu kriminalizaciju takvog podmićivanja na djelotvoran i koordiniran način te u skladu s dogovorenim zajedničkim elementima navedenima u toj Preporuci, kao i s nadležnošću i drugim temeljnim pravnim načelima svake zemlje;

pozdravljajući druge nedavne događaje koji dodatno unaprjeđuju međunarodno razumijevanje i suradnju u borbi protiv podmićivanja javnih službenika, uključujući djelovanja Ujedinjenih naroda, Svjetske banke, Međunarodnog monetarnog fonda, Svjetske trgovinske organizacije, Organizacije američkih država, Vijeća Europe i Europske unije;

pozdravljajući napore trgovačkih društava, poslovnih organizacija i sindikata, kao i drugih nevladinih organizacija u borbi protiv podmićivanja;

priznajući ulogu vlada u sprječavanju traženja mita od pojedinaca i poduzeća u međunarodnim poslovnim transakcijama;

priznajući da postizanje napretka u ovom području zahtijeva ne samo napore na nacionalnoj razini, već i multilateralnu suradnju, nadzor i praćenje;

priznajući da je postizanje jednakosti mjera koje stranke trebaju poduzeti temeljni cilj i svrha Konvencije, što zahtijeva da se Konvencija ratificira bez ograničenja koja utječu na ovu jednakost;

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Kazneno djelo podmićivanja stranih javnih službenika

1. Svaka stranka poduzima one mjere koje su potrebne kako bi se utvrdilo da prema njezinom pravu kazneno djelo čini svaka osoba koja namjerno ponudi, obeća ili da bilo kakvu nepripadajuću novčanu ili drugu korist, izravno ili putem posrednika, stranom javnom službeniku, za tog službenika ili za treću stranu, kako bi službenik djelovao ili se suzdržao od djelovanja tijekom obavljanja službenih dužnosti radi pribavljanja ili zadržavanja poslovne ili druge nedopuštene koristi u međunarodnom poslovanju.

2. Svaka stranka poduzima sve potrebne mjere kako bi se utvrdilo da supočiniteljstvo, koje uključuje poticanje, pomaganje, ili odobrenje djela podmićivanja stranog javnog službenika, predstavlja kazneno djelo. Pokušaj podmićivanja i dogovor o podmićivanju stranog javnog službenika predstavljaju kaznena djela u istoj mjeri kao i pokušaj podmićivanja i dogovor o podmićivanju javnog službenika te stranke.

3. Kaznena djela navedena u gornjim stavcima 1. i 2. u daljnjem se tekstu navode kao „podmićivanje stranog javnog službenika“.

4. Za potrebe ove Konvencije:

- a. „strani javni službenik“ označava svaku osobu koja obavlja zakonodavnu, upravnu ili pravosudnu službu strane zemlje, bilo da je imenovana ili izabrana; svaku osobu koja obavlja javnu službu za stranu zemlju, uključujući i za javno tijelo ili javno poduzeće; i svakog dužnosnika ili službenika međunarodne javne organizacije;
- b. „strana zemlja“ uključuje sve razine i jedinice vlasti, od nacionalne do lokalnih;
- c. „djelovati ili suzdržati se od djelovanja tijekom obavljanja službenih dužnosti“ uključuje svako korištenje položaja javnog službenika, bez obzira je li ono u okviru ovlasti službenika ili ne.

Članak 2.

Odgovornost pravnih osoba

Svaka stranka poduzima one mjere koje su potrebne, u skladu s njezinim pravnim načelima, radi utvrđivanja odgovornosti pravnih osoba za podmićivanje stranog javnog službenika.

Članak 3.

Sankcije

1. Podmićivanje stranog javnog službenika kažnjava se djelotvornim, razmjernim i odvraćajućim kaznenopravnim kaznama. Raspon kazni usporediv je s onim koji je primjenjiv na podmićivanje javnih službenika stranke i uključuje, u slučaju fizičkih osoba, oduzimanje slobode dostatno za omogućavanje djelotvorne uzajamne pravne pomoći i izručenja.
2. U slučaju da, prema pravnom poretku stranke, kaznena odgovornost nije primjenjiva na pravne osobe, ta stranka osigurava da pravne osobe podliježu djelotvornim, razmjernim i odvraćajućim nekaznenopravnim sankcijama, uključujući novčane sankcije, za podmićivanje stranih javnih službenika.
3. Svaka stranka poduzima one mjere koje su potrebne kako bi osigurala da mito i prihod od podmićivanja stranog javnog službenika, ili imovina čija vrijednost odgovara vrijednosti takvog prihoda, podliježu privremenom oduzimanju i oduzimanju ili da su primjenjive novčane sankcije usporedivog učinka.
4. Svaka stranka razmatra izricanje dodatnih građanskopravnih ili upravnoopravnih sankcija osobi koja podliježe sankcijama za podmićivanje stranog javnog službenika.

Članak 4.

Nadležnost

1. Svaka stranka poduzima one mjere koje su potrebne radi uspostave svoje nadležnosti za kazneno djelo podmićivanja stranog javnog službenika kada je ono počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinom državnom području.
2. Svaka stranka koja ima nadležnost za kazneni progon svojih državljana za kaznena djela počinjena u inozemstvu poduzima one mjere koje su potrebne radi uspostave takve nadležnosti i u pogledu podmićivanja stranog javnog službenika, prema istim načelima.
3. Kada više od jedne stranke ima nadležnost za navodno kazneno djelo opisano u ovoj Konvenciji, uključene stranke međusobno se savjetuju, na zahtjev jedne od njih, radi određivanja najprikladnije nadležnosti za kazneni progon.
4. Svaka stranka preispituje je li njezin postojeći temelj za nadležnost djelotvoran u borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika te, ako nije, poduzima korektivne mjere.

Članak 5.

Provedba

Istraga i kazneni progon podmićivanja stranog javnog službenika podliježu primjenjivim pravilima i načelima svake stranke. Na njih ne smiju utjecati razlozi nacionalnog gospodarskog interesa, mogući učinak na odnose s drugom državom ili identitet uključenih fizičkih ili pravnih osoba.

Članak 6.

Zastara

Svaki rok zastare primjenjiv na kazneno djelo podmićivanja stranog javnog službenika omogućava dovoljno dug rok za istragu i kazneni progon ovog kaznenog djela.

Članak 7.

Pranje novca

Svaka stranka koja je podmićivanje njezinog javnog službenika proglasila predikatnim kaznenim djelom u svrhu primjene njezinog zakonodavstva o pranju novca čini to pod istim uvjetima i za podmićivanje stranog javnog službenika, bez obzira na mjesto gdje se podmićivanje dogodilo.

Članak 8.

Računovodstvo

1. S ciljem djelotvorne borbe protiv podmićivanja stranih javnih službenika, svaka stranka poduzima one mjere koje su potrebne, u okviru njezinih zakona i propisa u vezi s vođenjem računovodstvene dokumentacije i evidencija, objavljivanjem financijskih izvještaja te računovodstvenim i revizijskim standardima, radi zabrane uvođenja neevidentiranih računa, obavljanja neevidentiranih ili nedovoljno identificiranih transakcija, evidentiranja nepostojećih rashoda, unosa pasive s neispravnom identifikacijom predmeta, kao i uporabe lažnih isprava od strane trgovačkih društava koja podliježu tim zakonima i propisima u svrhu podmićivanja stranih javnih službenika ili skrivanja takvog podmićivanja.

2. Svaka stranka osigurava djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće građanskopravne, upravnopravne ili kaznenopravne kazne za takve propuste i krivotvorenja u vezi s računovodstvenom dokumentacijom, evidencijama, računima i financijskim izvještajima takvih trgovačkih društava.

Članak 9.

Uzajamna pravna pomoć

1. Svaka stranka, u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa svojim zakonima i odgovarajućim međunarodnim ugovorima i dogovorima, pruža brzu i djelotvornu pravnu pomoć drugoj stranci u svrhu kaznenih istraga i postupaka koje je ta stranka pokrenula u vezi s kaznenim djelima obuhvaćenim područjem primjene ove Konvencije i nekaznenih postupaka iz područja primjene ove Konvencije koje je ta stranka pokrenula protiv pravne osobe. Zamoljena stranka bez odgode obavješćuje stranku moliteljicu o svim dodatnim informacijama ili dokumentima koji su joj potrebni uz zahtjev za pomoć i, ako je to zatraženo, o statusu i ishodu zahtjeva za pomoć.
2. Ako stranka uvjetuje uzajamnu pravnu pomoć postojanjem dvostruke kažnjivosti, smatra se da dvostruka kažnjivost postoji ako je kazneno djelo za koje se pomoć traži obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije.
3. Stranka neće odbiti pružanje uzajamne pravne pomoći u kaznenim stvarima obuhvaćenim područjem primjene ove Konvencije na temelju bankovne tajne.

Članak 10.

Izručenje

1. Smatra se da je podmićivanje stranog javnog službenika obuhvaćeno kaznenim djelima koja podliježu izručenju prema zakonima stranaka i međunarodnim ugovorima o izručenju između njih.
2. Ako stranka koja izručenje uvjetuje postojanjem međunarodnog ugovora o izručenju primi zahtjev za izručenje od druge stranke s kojom nema međunarodni ugovor o izručenju, može ovu Konvenciju smatrati pravnim temeljem za izručenje u odnosu na kazneno djelo podmićivanja stranog javnog službenika.
3. Svaka stranka poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurala da može izručiti svoje državljane ili da može kazneno goniti svoje državljane za kazneno djelo podmićivanja stranog javnog službenika. Stranka koja odbije zahtjev za izručenje osobe zbog podmićivanja stranog javnog službenika samo na temelju toga što je ta osoba njezin državljanin, predmet podnosi njezinim nadležnim tijelima radi kaznenog progona.
4. Izručenje zbog podmićivanja stranog javnog službenika podliježe uvjetima utvrđenima u domaćem pravu te primjenjivim međunarodnim ugovorima i dogovorima svake stranke. Ako stranka uvjetuje izručenje postojanjem dvostruke kažnjivosti, taj se uvjet smatra ispunjenim ako je kazneno djelo za koje se traži izručenje obuhvaćeno područjem primjene članka 1. ove Konvencije.

Članak 11.

Nadležna tijela

Za potrebe članka 4. stavka 3. o savjetovanju, članka 9. o uzajamnoj pravnoj pomoći i članka 10. o izručenju, svaka stranka obavješćuje glavnog tajnika OECD-a o tijelu ili tijelima nadležnim za podnošenje i primanje zahtjeva, koja služe kao komunikacijski kanal te stranke za ta pitanja, ne dovodeći u pitanje druge dogovore između stranaka.

Članak 12.

Nadzor i praćenje

Stranke surađuju u provedbi programa sustavnog praćenja radi nadzora i promicanja pune provedbe ove Konvencije. Osim ako se konsenzusom stranaka ne odluči drukčije, to se odvija u okviru Radne skupine OECD-a protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama i u skladu s njezinim pravilima djelovanja ili unutar okvira i pravila djelovanja bilo kojeg sljednika njezinih funkcija, a stranke snose troškove programa u skladu s pravilima koja se primjenjuju na to tijelo.

Članak 13.

Potpisivanje i pristup

1. Do njezinog stupanja na snagu, ova Konvencija otvorena je za potpisivanje članicama OECD-a i nečlanicama koje su pozvane postati punopravnim sudionicama u njegovoj Radnoj skupini protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama.
2. Nakon njezinog stupanja na snagu, ova Konvencija otvorena je za pristup bilo kojoj nepotpisnici koja je članica OECD-a ili je postala punopravna sudionica u Radnoj skupini protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama ili bilo kojem sljedniku njezinih funkcija. Za svaku takvu nepotpisnicu Konvencija stupa na snagu šezdesetog dana nakon datuma polaganja njezine isprave o pristupu.

Članak 14.

Ratifikacija i depozitar

1. Ova Konvencija podliježe prihvatu, odobrenju ili ratifikaciji potpisnica, u skladu s njihovim odgovarajućim zakonima.
2. Isprave o prihvatu, odobrenju, ratifikaciji ili pristupu polažu se kod glavnog tajnika OECD-a, koji djeluje kao depozitar ove Konvencije.

Članak 15.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu šezdesetog dana nakon datuma na koji pet od deset zemalja koje imaju deset najvećih izvoznih udjela navedenih u priloženom dokumentu, i koje same predstavljaju najmanje šezdeset posto kombiniranog ukupnog izvoza tih deset zemalja, položi svoje isprave o prihvatu, odobrenju ili ratifikaciji. Za svaku potpisnicu koja položi svoju ispravu nakon takvog stupanja na snagu, Konvencija stupa na snagu šezdesetog dana nakon polaganja njezine isprave.

2. Ako, nakon 31. prosinca 1998., Konvencija nije stupila na snagu prema gornjem stavku 1., svaka potpisnica koja je položila svoju ispravu o prihvatu, odobrenju ili ratifikaciji može depozitaru pisano izjaviti svoju spremnost da prihvati stupanje na snagu ove Konvencije prema ovom stavku 2. Konvencija za takvu potpisnicu stupa na snagu šezdesetog dana nakon datuma na koji su takve izjave položile najmanje dvije potpisnice. Za svaku potpisnicu koja položi svoju izjavu nakon takvog stupanja na snagu, Konvencija stupa na snagu šezdesetog dana nakon datuma polaganja.

Članak 16.

Izmjena i dopuna

Svaka stranka može predložiti izmjenu i dopunu ove Konvencije. Predložena izmjena i dopuna podnosi se depozitaru, koji ju priopćava drugim strankama najmanje šezdeset dana prije sazivanja sastanka stranaka radi razmatranja predložene izmjene i dopune. Izmjena i dopuna usvojena konsenzusom stranaka, ili na takav drugi način koji stranke mogu utvrditi konsenzusom, stupa na snagu šezdeset dana nakon što sve stranke polože ispravu o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju ili pod takvim drugim okolnostima koje su stranke odredile u vrijeme usvajanja izmjene i dopune.

Članak 17.

Povlačenje

Stranka se može povući iz ove Konvencije podnošenjem pisane obavijesti depozitaru. Povlačenje proizvodi učinak godinu dana nakon datuma primitka obavijesti. Nakon povlačenja, suradnja se nastavlja između stranaka i stranke koja se povukla po svim neriješenim zahtjevima za pomoć ili izručenje koji su podneseni prije datuma na koji povlačenje proizvodi učinak.

Sastavljeno u Parizu sedamnaestog dana prosinca tisuću devedeset sedme na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan.

PRILOG

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL

STATISTIKA IZVOZA OECD-a

IZVOZI OECD-a			
	1990.-1996.	1990.-1996.	1990.-1996.
	milijuna US\$	%	%
		od ukupnog OECD-a	od 10 najvećih
Sjedinjene Američke Države	287 118	15,9%	19,7%
Njemačka	254 746	14,1%	17,5%
Japan	212 665	11,8%	14,6%
Francuska	138 471	7,7%	9,5%
Ujedinjena Kraljevina	121 258	6,7%	8,3%
Italija	112 449	6,2%	7,7%
Kanada	91 215	5,1%	6,3%
Koreja (1)	81 364	4,5%	5,6%
Nizozemska	81 264	4,5%	5,6%
Belgija-Luksemburg	78 598	4,4%	5,4%
Ukupno 10 najvećih	1 459 148	81,0%	100%
Španjolska	42 469	2,4%	
Švicarska	40 395	2,2%	
Švedska	36 710	2,0%	
Meksiko (1)	34 233	1,9%	
Australija	27 194	1,5%	
Danska	24 145	1,3%	
Austrija*	22 432	1,2%	
Norveška	21 666	1,2%	
Irska	19 217	1,1%	
Finska	17 296	1,0%	
Poljska (1)**	12 652	0,7%	
Portugal	10 801	0,6%	
Turska *	8 027	0,4%	
Mađarska **	6 795	0,4%	
Novi Zeland	6 663	0,4%	
Češka Republika ***	6 263	0,3%	
Grčka *	4 606	0,3%	
Island	949	0,1%	
Ukupno OECD	1 801 661	100%	

Napomene: * 1990.-1995.; ** 1991.-1996.; *** 1993.-1996.

Izvori: OECD, (1) MMF.

Što se tiče Belgije-Luksemburga: trgovinska statistika za Belgiju i Luksemburg dostupna je samo na kombiniranoj osnovi za dvije zemlje. Za potrebe članka 15. stavka 1. Konvencije, ako Belgija ili Luksemburg položi svoju ispravu o prihvatu, odobrenju ili ratifikaciji, ili ako i Belgija i Luksemburg polože svoje isprave o prihvatu, odobrenju ili ratifikaciji, smatrat će se da je jedna od zemalja koje imaju deset najvećih izvoznih udjela položila svoju ispravu i zajednički izvozi obiju zemalja uračunavat će se u 60 posto kombiniranog ukupnog izvoza tih deset zemalja, što je potrebno za stupanje na snagu prema ovoj odredbi.

CONVENTION ON COMBATING BRIBERY OF FOREIGN PUBLIC OFFICIALS IN INTERNATIONAL BUSINESS TRANSACTIONS

Preamble

The Parties,

Considering that bribery is a widespread phenomenon in international business transactions, including trade and investment, which raises serious moral and political concerns, undermines good governance and economic development, and distorts international competitive conditions;

Considering that all countries share a responsibility to combat bribery in international business transactions;

Having regard to the Revised Recommendation on Combating Bribery in International Business Transactions, adopted by the Council of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) on 23 May 1997, C(97)123/FINAL, which, inter alia, called for effective measures to deter, prevent and combat the bribery of foreign public officials in connection with international business transactions, in particular the prompt criminalisation of such bribery in an effective and co-ordinated manner and in conformity with the agreed common elements set out in that Recommendation and with the jurisdictional and other basic legal principles of each country;

Welcoming other recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating bribery of public officials, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the Council of Europe and the European Union;

Welcoming the efforts of companies, business organisations and trade unions as well as other non-governmental organisations to combat bribery;

Recognising the role of governments in the prevention of solicitation of bribes from individuals and enterprises in international business transactions;

Recognising that achieving progress in this field requires not only efforts on a national level but also multilateral co-operation, monitoring and follow-up;

Recognising that achieving equivalence among the measures to be taken by the Parties is an essential object and purpose of the Convention, which requires that the Convention be ratified without derogations affecting this equivalence;

Have agreed as follows:

Article 1

The Offence of Bribery of Foreign Public Officials

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish that it is a criminal offence under its law for any person intentionally to offer, promise or give any undue pecuniary or other advantage, whether directly or through intermediaries, to a foreign public official, for that official or for a third party, in order that the official act or refrain from acting in relation to the performance of official duties, in order to obtain or retain business or other improper advantage in the conduct of international business.

2. Each Party shall take any measures necessary to establish that complicity in, including incitement, aiding and abetting, or authorisation of an act of bribery of a foreign public official shall be a criminal offence. Attempt and conspiracy to bribe a foreign public official shall be criminal offences to the same extent as attempt and conspiracy to bribe a public official of that Party.

3. The offences set out in paragraphs 1 and 2 above are hereinafter referred to as “bribery of a foreign public official”.

4. For the purpose of this Convention:

- a. “foreign public official” means any person holding a legislative, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise; and any official or agent of a public international organisation;
- b. “foreign country” includes all levels and subdivisions of government, from national to local;
- c. “act or refrain from acting in relation to the performance of official duties” includes any use of the public official's position, whether or not within the official's authorised competence.

Article 2

Responsibility of Legal Persons

Each Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal persons for the bribery of a foreign public official.

Article 3

Sanctions

1. The bribery of a foreign public official shall be punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties. The range of penalties shall be comparable to that applicable to the bribery of the Party's own public officials and shall, in the case of natural persons, include deprivation of liberty sufficient to enable effective mutual legal assistance and extradition.
2. In the event that, under the legal system of a Party, criminal responsibility is not applicable to legal persons, that Party shall ensure that legal persons shall be subject to effective, proportionate and dissuasive non-criminal sanctions, including monetary sanctions, for bribery of foreign public officials.
3. Each Party shall take such measures as may be necessary to provide that the bribe and the proceeds of the bribery of a foreign public official, or property the value of which corresponds to that of such proceeds, are subject to seizure and confiscation or that monetary sanctions of comparable effect are applicable.
4. Each Party shall consider the imposition of additional civil or administrative sanctions upon a person subject to sanctions for the bribery of a foreign public official.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the bribery of a foreign public official when the offence is committed in whole or in part in its territory.
2. Each Party which has jurisdiction to prosecute its nationals for offences committed abroad shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction to do so in respect of the bribery of a foreign public official, according to the same principles.
3. When more than one Party has jurisdiction over an alleged offence described in this Convention, the Parties involved shall, at the request of one of them, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.
4. Each Party shall review whether its current basis for jurisdiction is effective in the fight against the bribery of foreign public officials and, if it is not, shall take remedial steps.

Article 5

Enforcement

Investigation and prosecution of the bribery of a foreign public official shall be subject to the applicable rules and principles of each Party. They shall not be influenced by

considerations of national economic interest, the potential effect upon relations with another State or the identity of the natural or legal persons involved.

Article 6

Statute of Limitations

Any statute of limitations applicable to the offence of bribery of a foreign public official shall allow an adequate period of time for the investigation and prosecution of this offence.

Article 7

Money Laundering

Each Party which has made bribery of its own public official a predicate offence for the purpose of the application of its money laundering legislation shall do so on the same terms for the bribery of a foreign public official, without regard to the place where the bribery occurred.

Article 8

Accounting

1. In order to combat bribery of foreign public officials effectively, each Party shall take such measures as may be necessary, within the framework of its laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures, and accounting and auditing standards, to prohibit the establishment of off-the-books accounts, the making of off-the-books or inadequately identified transactions, the recording of non-existent expenditures, the entry of liabilities with incorrect identification of their object, as well as the use of false documents, by companies subject to those laws and regulations, for the purpose of bribing foreign public officials or of hiding such bribery.

2. Each Party shall provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for such omissions and falsifications in respect of the books, records, accounts and financial statements of such companies.

Article 9

Mutual Legal Assistance

1. Each Party shall, to the fullest extent possible under its laws and relevant treaties and arrangements, provide prompt and effective legal assistance to another Party for the purpose of criminal investigations and proceedings brought by a Party concerning offences within the scope of this Convention and for non-criminal proceedings within the scope of this Convention brought by a Party against a legal person. The requested Party shall inform the requesting Party, without delay, of any additional information or documents needed to support the request for assistance and, where requested, of the status and outcome of the request for assistance.

2. Where a Party makes mutual legal assistance conditional upon the existence of dual criminality, dual criminality shall be deemed to exist if the offence for which the assistance is sought is within the scope of this Convention.

3. A Party shall not decline to render mutual legal assistance for criminal matters within the scope of this Convention on the ground of bank secrecy.

Article 10

Extradition

1. Bribery of a foreign public official shall be deemed to be included as an extraditable offence under the laws of the Parties and the extradition treaties between them.

2. If a Party, which makes extradition conditional on the existence of an extradition treaty, receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for extradition in respect of the offence of bribery of a foreign public official.

3. Each Party shall take any measures necessary to assure either that it can extradite its nationals or that it can prosecute its nationals for the offence of bribery of a foreign public official. A Party which declines a request to extradite a person for bribery of a foreign public official solely on the ground that the person is its national shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

4. Extradition for bribery of a foreign public official is subject to the conditions set out in the domestic law and applicable treaties and arrangements of each Party. Where a Party makes extradition conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed to be fulfilled if the offence for which extradition is sought is within the scope of Article 1 of this Convention.

Article 11

Responsible Authorities

For the purposes of Article 4, paragraph 3, on consultation, Article 9, on mutual legal assistance and Article 10, on extradition, each Party shall notify to the Secretary-General of the OECD an authority or authorities responsible for making and receiving requests, which shall serve as channel of communication for these matters for that Party, without prejudice to other arrangements between Parties.

Article 12

Monitoring and Follow-up

The Parties shall co-operate in carrying out a programme of systematic follow-up to monitor and promote the full implementation of this Convention. Unless otherwise decided by consensus of the Parties, this shall be done in the framework of the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions and according to its terms of reference, or within the framework and terms of reference of any successor to its functions, and Parties shall bear the costs of the programme in accordance with the rules applicable to that body.

Article 13

Signature and Accession

1. Until its entry into force, this Convention shall be open for signature by OECD Members and by non-members which have been invited to become full participants in its Working Group on Bribery in International Business Transactions.
2. Subsequent to its entry into force, this Convention shall be open to accession by any non-signatory which is a member of the OECD or has become a full participant in the Working Group on Bribery in International Business Transactions or any successor to its functions. For each such non-signatory, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of its instrument of accession.

Article 14

Ratification and Depositary

1. This Convention is subject to acceptance, approval or ratification by the Signatories, in accordance with their respective laws.
2. Instruments of acceptance, approval, ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the OECD, who shall serve as Depositary of this Convention.

Article 15

Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date upon which five of the ten countries which have the ten largest export shares set out in the annexed document, and which represent by themselves at least sixty per cent of the combined total exports of those ten countries, have deposited their instruments of acceptance, approval, or ratification. For each Signatory depositing its instrument after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day after deposit of its instrument.
2. If, after 31 December 1998, the Convention has not entered into force under paragraph 1 above, any Signatory which has deposited its instrument of acceptance, approval or

ratification may declare in writing to the Depositary its readiness to accept entry into force of this Convention under this paragraph 2. The Convention shall enter into force for such a Signatory on the sixtieth day following the date upon which such declarations have been deposited by at least two Signatories. For each Signatory depositing its declaration after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit.

Article 16

Amendment

Any Party may propose the amendment of this Convention. A proposed amendment shall be submitted to the Depositary which shall communicate it to the other Parties at least sixty days before convening a meeting of the Parties to consider the proposed amendment. An amendment adopted by consensus of the Parties, or by such other means as the Parties may determine by consensus, shall enter into force sixty days after the deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval by all of the Parties, or in such other circumstances as may be specified by the Parties at the time of adoption of the amendment.

Article 17

Withdrawal

A Party may withdraw from this Convention by submitting written notification to the Depositary. Such withdrawal shall be effective one year after the date of the receipt of the notification. After withdrawal, co-operation shall continue between the Parties and the Party which has withdrawn on all requests for assistance or extradition made before the effective date of withdrawal which remain pending.

Done in Paris this seventeenth day of December, Nineteen Hundred and Ninety-Seven in the French and English languages, each text being equally authentic.

ANNEX

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL

STATISTICS ON OECD EXPORTS

OECD EXPORTS			
	1990-1996	1990-1996	1990-1996
	US\$ million	%	%
		of Total OECD	of 10 largest
United States	287 118	15,9%	19,7%
Germany	254 746	14,1%	17,5%
Japan	212 665	11,8%	14,6%

France	138 471	7,7%	9,5%
United Kingdom	121 258	6,7%	8,3%
Italy	112 449	6,2%	7,7%
Canada	91 215	5,1%	6,3%
Korea ⁽¹⁾	81 364	4,5%	5,6%
Netherlands	81 264	4,5%	5,6%
Belgium-Luxembourg	78 598	4,4%	5,4%
Total 10 largest	1 459 148	81,0%	100%
Spain	42 469	2,4%	
Switzerland	40 395	2,2%	
Sweden	36 710	2,0%	
Mexico (1)	34 233	1,9%	
Australia	27 194	1,5%	
Denmark	24 145	1,3%	
Austria*	22 432	1,2%	
Norway	21 666	1,2%	
Ireland	19 217	1,1%	
Finland	17 296	1,0%	
Poland (1)**	12 652	0,7%	
Portugal	10 801	0,6%	
Turkey *	8 027	0,4%	
Hungary **	6 795	0,4%	
New Zealand	6 663	0,4%	
Czech Republic ***	6 263	0,3%	
Greece *	4 606	0,3%	
Iceland	949	0,1%	
Total OCDE	1 801 661	100%	

Notes: * 1990-1995; ** 1991-1996; *** 1993-1996

Source: OECD, (1) IMF.

Concerning Belgium-Luxembourg: Trade statistics for Belgium and Luxembourg are available only on a combined basis for the two countries. For purposes of Article 15, paragraph 1 of the Convention, if either Belgium or Luxembourg deposits its instrument of acceptance, approval or ratification, or if both Belgium and Luxembourg deposit their instruments of acceptance, approval or ratification, it shall be considered that one of the countries which have the ten largest exports shares has deposited its instrument and the joint exports of both countries will be counted towards the 60 percent of combined total exports of those ten countries, which is required for entry into force under this provision.

Članak 3.

Republika Hrvatska će, u skladu s člankom 11. Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, dostaviti glavnom tajniku OECD-a sljedeće obavijesti:

Za potrebe članka 4. stavka 3. Konvencije o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama, Republika Hrvatska određuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske kao svoje tijelo nadležno za podnošenje i primanje zahtjeva za savjetovanje radi određivanja najprikladnije nadležnosti za kazneni progon.

Za potrebe članaka 9. i 10. Konvencije o borbi protiv podmićivanja stranih javnih službenika u međunarodnim poslovnim transakcijama, Republika Hrvatska određuje Ministarstvo pravosuđa i uprave kao svoje tijelo nadležno za podnošenje i primanje zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć i za izručenje.

Članak 4.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njegovim odredbama, na temelju čega će konačni pristanak biti izražen na međunarodnoj razini polaganjem isprave o pristupu kod glavnog tajnika Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj, kao depozitara.

U članku 2. sadržan je tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. određeno je da će Republika Hrvatska u skladu s Konvencijom iz članka 1. ovoga Zakona, dostaviti glavnom tajniku OECD-a obavijesti o tijelima u Republici Hrvatskoj nadležnim za podnošenje i primanje zahtjeva, koja služe kao komunikacijski kanal za potrebe članka 4. stavka 3. Konvencije o savjetovanju, članka 9. Konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći i članka 10. Konvencije o izručenju.

Člankom 4. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Člankom 5. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Konvencija iz članka 1. Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te da će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 6. uređuje se da Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“. Naime, provođene I. faze evaluacije predviđeno je na sastanku Radne skupine OECD-a protiv podmićivanja u međunarodnim poslovnim transakcijama koji će se održati od 5. do 8. prosinca 2023., a preduvjet za to je polaganje isprave o ratifikaciji Konvencije iz članka 1. Zakona kod depozitara. Stoga je nužno da ovaj Zakon stupi na snagu odmah po objavljivanju u „Narodnim novinama“, kako bi se na vrijeme proveli svi potrebni postupci.

PRILOG: - preslika teksta Konvencije, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku

CONVENTION
SUR LA LUTTE CONTRE LA CORRUPTION
D'AGENTS PUBLIC ETRANGERS DANS
LES TRANSACTIONS COMMERCIALES INTERNATIONALES

CONVENTION
ON COMBATING BRIBERY OF
FOREIGN PUBLIC OFFICIALS IN
INTERNATIONAL BUSINESS TRANSACTIONS

CONVENTION SUR LA LUTTE CONTRE LA CORRUPTION D'AGENTS PUBLICS ÉTRANGERS DANS LES TRANSACTIONS COMMERCIALES INTERNATIONALES

Préambule

Les Parties,

Considérant que la corruption est un phénomène répandu dans les transactions commerciales internationales, y compris dans le domaine des échanges et de l'investissement, qui suscite de graves préoccupations morales et politiques, affecte la bonne gestion des affaires publiques et le développement économique et fausse les conditions internationales de concurrence ;

Considérant que la responsabilité de la lutte contre la corruption dans le cadre de transactions commerciales internationales incombe à tous les pays ;

Vu la recommandation révisée sur la lutte contre la corruption dans les transactions commerciales internationales, adoptée par le Conseil de l'Organisation de Coopération et de Développement Économiques (OCDE) le 23 mai 1997, C(97)123/FINAL, qui, entre autres, demande que soient prises des mesures efficaces pour décourager, prévenir et combattre la corruption d'agents publics étrangers dans le cadre de transactions commerciales internationales et, en particulier, que cette corruption soit rapidement incriminée de façon efficace et coordonnée en conformité avec les éléments communs convenus qui figurent dans cette recommandation ainsi qu'avec les principes de compétence et les autres principes juridiques fondamentaux applicables dans chaque pays ;

Se félicitant d'autres initiatives récentes qui font progresser l'entente et la coopération internationales en matière de lutte contre la corruption d'agents publics, notamment les actions menées par les Nations Unies, la Banque mondiale, le Fonds monétaire international, l'Organisation mondiale du commerce, l'Organisation des États américains, le Conseil de l'Europe et l'Union européenne ;

Se félicitant des efforts des entreprises, des organisations patronales et syndicales ainsi que d'autres organisations non gouvernementales dans la lutte contre la corruption ;

Reconnaissant le rôle des gouvernements dans la prévention des sollicitations de pots-de-vin de la part des individus et des entreprises dans les transactions commerciales internationales ;

Reconnaissant que tout progrès dans ce domaine exige non seulement des efforts de chaque pays, mais aussi une coopération, une surveillance et un suivi au niveau multilatéral ;

CONVENTION ON COMBATING BRIBERY OF FOREIGN PUBLIC OFFICIALS IN INTERNATIONAL BUSINESS TRANSACTIONS

Preamble

The Parties,

Considering that bribery is a widespread phenomenon in international business transactions, including trade and investment, which raises serious moral and political concerns, undermines good governance and economic development, and distorts international competitive conditions;

Considering that all countries share a responsibility to combat bribery in international business transactions;

Having regard to the Revised Recommendation on Combating Bribery in International Business Transactions, adopted by the Council of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) on 23 May 1997, C(97)123/FINAL, which, *inter alia*, called for effective measures to deter, prevent and combat the bribery of foreign public officials in connection with international business transactions, in particular the prompt criminalisation of such bribery in an effective and co-ordinated manner and in conformity with the agreed common elements set out in that Recommendation and with the jurisdictional and other basic legal principles of each country;

Welcoming other recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating bribery of public officials, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the Council of Europe and the European Union;

Welcoming the efforts of companies, business organisations and trade unions as well as other non-governmental organisations to combat bribery;

Recognising the role of governments in the prevention of solicitation of bribes from individuals and enterprises in international business transactions;

Recognising that achieving progress in this field requires not only efforts on a national level but also multilateral co-operation, monitoring and follow-up;

Reconnaissant qu'assurer l'équivalence entre les mesures que doivent prendre les Parties constitue un objet et un but essentiels de la convention qui exigent que la convention soit ratifiée sans dérogations affectant cette équivalence ;

Sont convenues de ce qui suit :

Article 1

L'infraction de corruption d'agents publics étrangers

1. Chaque Partie prend les mesures nécessaires pour que constitue une infraction pénale en vertu de sa loi le fait intentionnel, pour toute personne, d'offrir, de promettre ou d'octroyer un avantage indu pécuniaire ou autre, directement ou par des intermédiaires, à un agent public étranger, à son profit ou au profit d'un tiers, pour que cet agent agisse ou s'abstienne d'agir dans l'exécution de fonctions officielles, en vue d'obtenir ou conserver un marché ou un autre avantage indu dans le commerce international.

2. Chaque Partie prend les mesures nécessaires pour que constitue une infraction pénale le fait de se rendre complice d'un acte de corruption d'un agent public étranger, y compris par instigation, assistance ou autorisation. La tentative et le complot en vue de corrompre un agent public étranger devront constituer une infraction pénale dans la mesure où la tentative et le complot en vue de corrompre un agent public de cette Partie constituent une telle infraction.

3. Les infractions définies aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus sont dénommées ci-après "corruption d'un agent public étranger".

4. Aux fins de la présente convention :

- a. "agent public étranger" désigne toute personne qui détient un mandat législatif, administratif ou judiciaire dans un pays étranger, qu'elle ait été nommée ou élue, toute personne exerçant une fonction publique pour un pays étranger, y compris pour une entreprise ou un organisme publics et tout fonctionnaire ou agent d'une organisation internationale publique ;
- b. "pays étranger" comprend tous les niveaux et subdivisions d'administration, du niveau national au niveau local ;
- c. "agir ou s'abstenir d'agir dans l'exécution de fonctions officielles" désigne toute utilisation qui est faite de la position officielle de l'agent public, que cette utilisation relève ou non des compétences conférées à cet agent.

Recognising that achieving equivalence among the measures to be taken by the Parties is an essential object and purpose of the Convention, which requires that the Convention be ratified without derogations affecting this equivalence;

Have agreed as follows:

Article 1

The Offence of Bribery of Foreign Public Officials

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish that it is a criminal offence under its law for any person intentionally to offer, promise or give any undue pecuniary or other advantage, whether directly or through intermediaries, to a foreign public official, for that official or for a third party, in order that the official act or refrain from acting in relation to the performance of official duties, in order to obtain or retain business or other improper advantage in the conduct of international business.
2. Each Party shall take any measures necessary to establish that complicity in, including incitement, aiding and abetting, or authorisation of an act of bribery of a foreign public official shall be a criminal offence. Attempt and conspiracy to bribe a foreign public official shall be criminal offences to the same extent as attempt and conspiracy to bribe a public official of that Party.
3. The offences set out in paragraphs 1 and 2 above are hereinafter referred to as "bribery of a foreign public official".
4. For the purpose of this Convention:
 - a. "foreign public official" means any person holding a legislative, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise; and any official or agent of a public international organisation;
 - b. "foreign country" includes all levels and subdivisions of government, from national to local;
 - c. "act or refrain from acting in relation to the performance of official duties" includes any use of the public official's position, whether or not within the official's authorised competence.

Article 2

Responsabilité des personnes morales

Chaque Partie prend les mesures nécessaires, conformément à ses principes juridiques, pour établir la responsabilité des personnes morales en cas de corruption d'un agent public étranger.

Article 3

Sanctions

1. La corruption d'un agent public étranger doit être passible de sanctions pénales efficaces, proportionnées et dissuasives. L'éventail des sanctions applicables doit être comparable à celui des sanctions applicables à la corruption des agents publics de la Partie en question et doit, dans le cas des personnes physiques, inclure des peines privatives de liberté suffisantes pour permettre une entraide judiciaire efficace et l'extradition.
2. Si, dans le système juridique d'une Partie, la responsabilité pénale n'est pas applicable aux personnes morales, cette Partie fait en sorte que les personnes morales soient passibles de sanctions non pénales efficaces, proportionnées et dissuasives, y compris pécuniaires, en cas de corruption d'agents publics étrangers.
3. Chaque Partie prend les mesures nécessaires pour assurer que l'instrument et les produits de la corruption d'un agent public étranger ou des avoirs d'une valeur équivalente à celle de ces produits puissent faire l'objet d'une saisie et d'une confiscation ou que des sanctions pécuniaires d'un effet comparable soient prévues.
4. Chaque Partie envisage l'application de sanctions complémentaires civiles ou administratives à toute personne soumise à des sanctions pour corruption d'un agent public étranger.

Article 4

Compétence

1. Chaque Partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence à l'égard de la corruption d'un agent public étranger lorsque l'infraction est commise en tout ou partie sur son territoire.
2. Chaque Partie ayant compétence pour poursuivre ses ressortissants à raison d'infractions commises à l'étranger prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence à l'égard de la corruption d'un agent public étranger selon les mêmes principes.

Article 2

Responsibility of Legal Persons

Each Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal persons for the bribery of a foreign public official.

Article 3

Sanctions

1. The bribery of a foreign public official shall be punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties. The range of penalties shall be comparable to that applicable to the bribery of the Party's own public officials and shall, in the case of natural persons, include deprivation of liberty sufficient to enable effective mutual legal assistance and extradition.

2. In the event that, under the legal system of a Party, criminal responsibility is not applicable to legal persons, that Party shall ensure that legal persons shall be subject to effective, proportionate and dissuasive non-criminal sanctions, including monetary sanctions, for bribery of foreign public officials.

3. Each Party shall take such measures as may be necessary to provide that the bribe and the proceeds of the bribery of a foreign public official, or property the value of which corresponds to that of such proceeds, are subject to seizure and confiscation or that monetary sanctions of comparable effect are applicable.

4. Each Party shall consider the imposition of additional civil or administrative sanctions upon a person subject to sanctions for the bribery of a foreign public official.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the bribery of a foreign public official when the offence is committed in whole or in part in its territory.

2. Each Party which has jurisdiction to prosecute its nationals for offences committed abroad shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction to do so in respect of the bribery of a foreign public official, according to the same principles.

3. Lorsque plusieurs Parties ont compétence à l'égard d'une infraction présumée visée dans la présente convention, les Parties concernées se concertent, à la demande de l'une d'entre elles, afin de décider quelle est celle qui est la mieux à même d'exercer les poursuites.

4. Chaque Partie examine si le fondement actuel de sa compétence est efficace pour lutter contre la corruption d'agents publics étrangers ; si tel n'est pas le cas, elle prend les mesures correctrices appropriées.

Article 5

Mise en oeuvre

Les enquêtes et poursuites en cas de corruption d'un agent public étranger sont soumises aux règles et principes applicables de chaque Partie. Elles ne seront pas influencées par des considérations d'intérêt économique national, les effets possibles sur les relations avec un autre État ou l'identité des personnes physiques ou morales en cause.

Article 6

Prescription

Le régime de prescription de l'infraction de corruption d'un agent public étranger devra ménager un délai suffisant pour l'enquête et les poursuites relatives à cette infraction.

Article 7

Blanchiment de capitaux

Chaque Partie ayant fait en sorte que la corruption de ses agents publics soit une infraction principale aux fins de l'application de sa législation relative au blanchiment de capitaux prendra la même mesure en cas de corruption d'un agent public étranger, quel que soit le lieu où la corruption s'est produite.

Article 8

Normes comptables

1. Pour combattre efficacement la corruption d'agents publics étrangers, chaque Partie prend les mesures nécessaires, dans le cadre de ses lois et règlements concernant la tenue de livres et états comptables, la publication d'informations sur les états financiers et les normes de comptabilité et de vérification des comptes, pour interdire aux entreprises soumises à ces lois et règlements l'établissement de comptes hors livres, les opérations hors livres ou insuffisamment identifiées, l'enregistrement de dépenses inexistantes, l'enregistrement d'éléments de passif dont l'objet n'est pas correctement identifié, ainsi que l'utilisation de faux documents, dans le but de corrompre un agent public étranger ou de dissimuler cette corruption.

3. When more than one Party has jurisdiction over an alleged offence described in this Convention, the Parties involved shall, at the request of one of them, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

4. Each Party shall review whether its current basis for jurisdiction is effective in the fight against the bribery of foreign public officials and, if it is not, shall take remedial steps.

Article 5

Enforcement

Investigation and prosecution of the bribery of a foreign public official shall be subject to the applicable rules and principles of each Party. They shall not be influenced by considerations of national economic interest, the potential effect upon relations with another State or the identity of the natural or legal persons involved.

Article 6

Statute of Limitations

Any statute of limitations applicable to the offence of bribery of a foreign public official shall allow an adequate period of time for the investigation and prosecution of this offence.

Article 7

Money Laundering

Each Party which has made bribery of its own public official a predicate offence for the purpose of the application of its money laundering legislation shall do so on the same terms for the bribery of a foreign public official, without regard to the place where the bribery occurred.

Article 8

Accounting

1. In order to combat bribery of foreign public officials effectively, each Party shall take such measures as may be necessary, within the framework of its laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures, and accounting and auditing standards, to prohibit the establishment of off-the-books accounts, the making of off-the-books or inadequately identified transactions, the recording of non-existent expenditures, the entry of liabilities with incorrect identification of their object, as well as the use of false documents, by companies subject to those laws and regulations, for the purpose of bribing foreign public officials or of hiding such bribery.

2. Chaque Partie prévoit des sanctions civiles, administratives ou pénales efficaces, proportionnées et dissuasives en cas de telles omissions ou falsifications dans les livres, les documents, les comptes et les états financiers de ces entreprises.

Article 9

Entraide judiciaire

1. Chaque Partie accorde, autant que le permettent ses lois et ses instruments internationaux pertinents, une entraide judiciaire prompte et efficace aux autres Parties aux fins des enquêtes et des procédures pénales engagées par une Partie pour les infractions relevant de la présente convention ainsi qu'aux fins des procédures non pénales relevant de la présente convention engagées par une Partie contre des personnes morales. La Partie requise informe la Partie requérante, sans retard, de tout élément ou document additionnels qu'il est nécessaire de présenter à l'appui de la demande d'entraide et, sur demande, des suites données à cette demande d'entraide.

2. Lorsqu'une Partie subordonne l'entraide judiciaire à une double incrimination, celle-ci est réputée exister si l'infraction pour laquelle l'entraide est demandée relève de la présente convention.

3. Une Partie ne peut refuser d'accorder l'entraide judiciaire en matière pénale dans le cadre de la présente convention en invoquant le secret bancaire.

Article 10

Extradition

1. La corruption d'un agent public étranger est réputée constituer une infraction pouvant donner lieu à extradition en vertu du droit des Parties et des conventions d'extradition entre celles-ci.

2. Lorsqu'une Partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'une convention d'extradition reçoit une demande d'extradition de la part d'une autre Partie avec laquelle elle n'a pas de convention d'extradition, elle peut considérer la présente convention comme base juridique pour l'extradition en ce qui concerne l'infraction de corruption d'un agent public étranger.

3. Chaque Partie prend les mesures nécessaires pour faire en sorte soit de pouvoir extraditer ses ressortissants, soit de pouvoir les poursuivre à raison de l'infraction de corruption d'un agent public étranger. Une Partie qui refuse une demande d'extradition d'une personne pour corruption d'un agent public étranger au seul motif que cette personne est son ressortissant doit soumettre l'affaire à ses autorités compétentes aux fins de poursuites.

2. Each Party shall provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for such omissions and falsifications in respect of the books, records, accounts and financial statements of such companies.

Article 9

Mutual Legal Assistance

1. Each Party shall, to the fullest extent possible under its laws and relevant treaties and arrangements, provide prompt and effective legal assistance to another Party for the purpose of criminal investigations and proceedings brought by a Party concerning offences within the scope of this Convention and for non-criminal proceedings within the scope of this Convention brought by a Party against a legal person. The requested Party shall inform the requesting Party, without delay, of any additional information or documents needed to support the request for assistance and, where requested, of the status and outcome of the request for assistance.

2. Where a Party makes mutual legal assistance conditional upon the existence of dual criminality, dual criminality shall be deemed to exist if the offence for which the assistance is sought is within the scope of this Convention.

3. A Party shall not decline to render mutual legal assistance for criminal matters within the scope of this Convention on the ground of bank secrecy.

Article 10

Extradition

1. Bribery of a foreign public official shall be deemed to be included as an extraditable offence under the laws of the Parties and the extradition treaties between them.

2. If a Party which makes extradition conditional on the existence of an extradition treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for extradition in respect of the offence of bribery of a foreign public official.

3. Each Party shall take any measures necessary to assure either that it can extradite its nationals or that it can prosecute its nationals for the offence of bribery of a foreign public official. A Party which declines a request to extradite a person for bribery of a foreign public official solely on the ground that the person is its national shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

4. L'extradition pour corruption d'un agent public étranger est soumise aux conditions fixées par le droit national et par les accords et arrangements applicables pour chaque Partie. Lorsqu'une Partie subordonne l'extradition à l'existence d'une double incrimination, cette condition est réputée remplie lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée relève de l'article 1 de la présente convention.

Article 11

Autorités responsables

Aux fins de la concertation prévue à l'article 4, paragraphe 3, de l'entraide judiciaire prévue à l'article 9 et de l'extradition prévue à l'article 10, chaque Partie notifie au Secrétaire général de l'OCDE une autorité ou des autorités, chargées de l'envoi et de la réception des demandes, qui joueront le rôle d'interlocuteur pour cette Partie pour ces matières, sans préjudice d'autres arrangements entre les Parties.

Article 12

Surveillance et suivi

Les Parties coopèrent pour mettre en oeuvre un programme de suivi systématique afin de surveiller et promouvoir la pleine application de la présente convention. Sauf décision contraire prise par consensus des Parties, cette action est menée au sein du Groupe de travail de l'OCDE sur la corruption dans le cadre de transactions commerciales internationales et conformément au mandat de ce Groupe, ou au sein et conformément au mandat de tout organe qui pourrait lui succéder dans ses fonctions, et les Parties supportent le coût du programme selon les règles applicables à cet organe.

Article 13

Signature et adhésion

1. Jusqu'à la date de son entrée en vigueur, la présente convention est ouverte à la signature des pays membres de l'OCDE et des non membres qui ont été invités à devenir participants à part entière aux activités de son Groupe de travail sur la corruption dans le cadre de transactions commerciales internationales.

2. Après son entrée en vigueur, la présente convention est ouverte à l'adhésion de tout non-signataire devenu membre de l'OCDE ou participant à part entière au Groupe de travail sur la corruption dans le cadre de transactions commerciales internationales ou à tout organe lui succédant dans ses fonctions. Pour chaque non-signataire adhérent à la convention, la convention entre en vigueur le soixantième jour suivant la date du dépôt de son instrument d'adhésion.

4. Extradition for bribery of a foreign public official is subject to the conditions set out in the domestic law and applicable treaties and arrangements of each Party. Where a Party makes extradition conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed to be fulfilled if the offence for which extradition is sought is within the scope of Article 1 of this Convention.

Article 11

Responsible Authorities

For the purposes of Article 4, paragraph 3, on consultation, Article 9, on mutual legal assistance and Article 10, on extradition, each Party shall notify to the Secretary-General of the OECD an authority or authorities responsible for making and receiving requests, which shall serve as channel of communication for these matters for that Party, without prejudice to other arrangements between Parties.

Article 12

Monitoring and Follow-up

The Parties shall co-operate in carrying out a programme of systematic follow-up to monitor and promote the full implementation of this Convention. Unless otherwise decided by consensus of the Parties, this shall be done in the framework of the OECD Working Group on Bribery in International Business Transactions and according to its terms of reference, or within the framework and terms of reference of any successor to its functions, and Parties shall bear the costs of the programme in accordance with the rules applicable to that body.

Article 13

Signature and Accession

1. Until its entry into force, this Convention shall be open for signature by OECD members and by non-members which have been invited to become full participants in its Working Group on Bribery in International Business Transactions.

2. Subsequent to its entry into force, this Convention shall be open to accession by any non-signatory which is a member of the OECD or has become a full participant in the Working Group on Bribery in International Business Transactions or any successor to its functions. For each such non-signatory, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of its instrument of accession.

Article 14

Ratification et dépôt

1. La présente convention est soumise à acceptation, approbation ou ratification par les signataires conformément à leur loi.
2. Les instruments d'acceptation, d'approbation, de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Secrétaire général de l'OCDE, dépositaire de la présente convention.

Article 15

Entrée en vigueur

1. La présente convention entrera en vigueur le soixantième jour suivant la date à laquelle cinq pays qui comptent parmi les dix premiers pays pour la part des exportations, selon le document annexé, et qui représentent à eux cinq au moins soixante pour cent des exportations totales cumulées de ces dix pays, auront déposé leur instrument d'acceptation, d'approbation ou de ratification. Pour chaque signataire déposant son instrument après cette entrée en vigueur, la convention entrera en vigueur le soixantième jour suivant le dépôt de cet instrument.
2. Si la convention n'est pas entrée en vigueur le 31 décembre 1998 conformément au paragraphe 1, tout signataire ayant déposé son instrument d'acceptation, d'approbation ou de ratification peut déclarer par écrit au dépositaire qu'il est prêt à accepter l'entrée en vigueur de la convention conformément au présent paragraphe 2. La convention entrera en vigueur pour ce signataire le soixantième jour suivant la date à laquelle une telle déclaration aura été faite par au moins deux signataires. Pour chaque signataire ayant déposé sa déclaration après cette entrée en vigueur, la convention entrera en vigueur le soixantième jour suivant la date du dépôt.

Article 16

Modification

Toute Partie peut proposer de modifier la présente convention. La modification proposée est soumise au dépositaire, qui la transmet aux autres Parties au moins soixante jours avant de convoquer une réunion des Parties pour l'examiner. Toute modification, adoptée par consensus des Parties ou selon toute autre modalité que les Parties fixeront par consensus, entre en vigueur soixante jours après le dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation par toutes les Parties, ou selon toutes autres conditions qui pourront être fixées par les Parties au moment de l'adoption de la modification.

Article 14
Ratification and Depositary

1. This Convention is subject to acceptance, approval or ratification by the Signatories, in accordance with their respective laws.
2. Instruments of acceptance, approval, ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the OECD, who shall serve as Depositary of this Convention.

Article 15
Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date upon which five of the ten countries which have the ten largest export shares set out in the annexed document, and which represent by themselves at least sixty per cent of the combined total exports of those ten countries, have deposited their instruments of acceptance, approval, or ratification. For each Signatory depositing its instrument after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day after deposit of its instrument.
2. If, after 31 December 1998, the Convention has not entered into force under paragraph 1 above, any Signatory which has deposited its instrument of acceptance, approval or ratification may declare in writing to the Depositary its readiness to accept entry into force of this Convention under this paragraph 2. The Convention shall enter into force for such a Signatory on the sixtieth day following the date upon which such declarations have been deposited by at least two Signatories. For each Signatory depositing its declaration after such entry into force, the Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit.

Article 16
Amendment

Any Party may propose the amendment of this Convention. A proposed amendment shall be submitted to the Depositary which shall communicate it to the other Parties at least sixty days before convening a meeting of the Parties to consider the proposed amendment. An amendment adopted by consensus of the Parties, or by such other means as the Parties may determine by consensus, shall enter into force sixty days after the deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval by all of the Parties, or in such other circumstances as may be specified by the Parties at the time of adoption of the amendment.

Article 17

Retrait

Une Partie peut se retirer de la présente convention par notification écrite au dépositaire. Ce retrait prend effet un an après la date de réception de la notification. Après le retrait, la coopération se poursuit entre les Parties et la Partie qui s'est retirée pour toutes les demandes d'entraide ou d'extradition présentées avant la date d'effet du retrait.

Article 17

Withdrawal

A Party may withdraw from this Convention by submitting written notification to the Depositary. Such withdrawal shall be effective one year after the date of the receipt of the notification. After withdrawal, co-operation shall continue between the Parties and the Party which has withdrawn on all requests for assistance or extradition made before the effective date of withdrawal which remain pending.

Fait à Paris ce dix-sept décembre, mil neuf cent quatre-vingt dix-sept, en langues française et anglaise, chaque version faisant également foi.

Done in Paris this seventeenth day of December, Nineteen Hundred and Ninety-Seven in the French and English languages, each text being equally authentic.

ANNEXE

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL

STATISTIQUES DES EXPORTATIONS DE L'OCDE

EXPORTATIONS OCDE			
	1990-1996	1990-1996	1990-1996
	US\$ million	%	%
		du Total OCDE	des 10 premiers
Etats Unis	287 118	15,9%	19,7%
Allemagne	254 746	14,1%	17,5%
Japon	212 665	11,8%	14,6%
France	138 471	7,7%	9,5%
Royaume Uni	121 258	6,7%	8,3%
Italie	112 449	6,2%	7,7%
Canada	91 215	5,1%	6,3%
Corée (1)	81 364	4,5%	5,6%
Pays Bas	81 264	4,5%	5,6%
Belgique-Luxembourg	78 598	4,4%	5,4%
Total 10 premiers	1 459 148	81,0%	100%
Espagne	42 469	2,4%	
Suisse	40 395	2,2%	
Suède	36 710	2,0%	
Mexique (1)	34 233	1,9%	
Australie	27 194	1,5%	
Danemark	24 145	1,3%	
Autriche*	22 432	1,2%	
Norvège	21 666	1,2%	
Irlande	19 217	1,1%	
Finlande	17 296	1,0%	
Pologne (1) **	12 652	0,7%	
Portugal	10 801	0,6%	
Turquie *	8 027	0,4%	
Hongrie **	6 795	0,4%	
Nouvelle Zélande	6 663	0,4%	
République Tchèque ***	6 263	0,3%	
Grèce *	4 606	0,3%	
Islande	949	0,1%	
Total OCDE	1 801 661	100%	

Légende : * 1990-1995; ** 1991-1996; *** 1993-1996

Source : OCDE, (1) FMI

ANNEX

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL

STATISTICS ON OECD EXPORTS

OECD EXPORTS			
	1990-1996	1990-1996	1990-1996
	US\$ million	%	%
		of Total OECD	of 10 largest
United States	287 118	15,9%	19,7%
Germany	254 746	14,1%	17,5%
Japan	212 665	11,8%	14,6%
France	138 471	7,7%	9,5%
United Kingdom	121 258	6,7%	8,3%
Italy	112 449	6,2%	7,7%
Canada	91 215	5,1%	6,3%
Korea (1)	81 364	4,5%	5,6%
Netherlands	81 264	4,5%	5,6%
Belgium-Luxembourg	78 598	4,4%	5,4%
Total 10 largest	1 459 148	81,0%	100%
Spain	42 469	2,4%	
Switzerland	40 395	2,2%	
Sweden	36 710	2,0%	
Mexico (1)	34 233	1,9%	
Australia	27 194	1,5%	
Denmark	24 145	1,3%	
Austria*	22 432	1,2%	
Norway	21 666	1,2%	
Ireland	19 217	1,1%	
Finland	17 296	1,0%	
Poland (1) **	12 652	0,7%	
Portugal	10 801	0,6%	
Turkey *	8 027	0,4%	
Hungary **	6 795	0,4%	
New Zealand	6 663	0,4%	
Czech Republic ***	6 263	0,3%	
Greece *	4 606	0,3%	
Iceland	949	0,1%	
Total OECD	1 801 661	100%	

Notes: * 1990-1995; ** 1991-1996; *** 1993-1996

Source: OECD, (1) IMF

Concernant la Belgique et le Luxembourg: Les statistiques des échanges de la Belgique et du Luxembourg ne sont disponibles que de cumulées. Dans le cadre de l'article 15, paragraphe 1 de la convention, si la Belgique ou le Luxembourg dépose son instrument d'acceptation, d'approbation ou de ratification ou bien si la Belgique et le Luxembourg déposent leurs instruments d'acceptation, d'approbation ou de ratification, il sera considéré que l'un des pays qui comptent parmi les dix premiers pays pour la part des exportations a déposé son instrument et les exportations cumulées des deux pays seront additionnées en vue d'atteindre, comme requis pour l'entrée en vigueur de la convention, les 60 pour cent des exportations totales cumulées de ces dix pays.

Concerning Belgium-Luxembourg: Trade statistics for Belgium and Luxembourg are available only on a combined basis for the two countries. For purposes of Article 15, paragraph 1 of the Convention, if either Belgium or Luxembourg deposits its instrument of acceptance, approval or ratification, or if both Belgium and Luxembourg deposit their instruments of acceptance, approval or ratification, it shall be considered that one of the countries which have the ten largest exports shares has deposited its instrument and the joint exports of both countries will be counted towards the 60 percent of combined total exports of those ten countries, which is required for entry into force under this provision.

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de la Convention sur la lutte contre la corruption d'agents publics étrangers dans les transactions commerciales internationales faite à Paris le 17 décembre 1997, dont l'original se trouve déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation de coopération et de développement économiques.

Paris, le 9 février 2023

Pour le Secrétaire général,
La Directrice des Affaires juridiques :

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions done in Paris on 17 December 1997, the original of which is deposited with the Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

Paris, 9 February 2023

For the Secretary-General,
The Director for Legal Affairs:

Josée Fecteau

